

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIV — Nr. 393

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 10 iunie 2002

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE			
278.		Lituania pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital și a Protocolului-anexă, semnate la Vilnius la 26 noiembrie 2001	11
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
Convenție între România și Republica Lituania pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital	2	3.325.	
402.	2-11	— Ordin al ministrului educației și cercetării pentru aprobarea Metodologiei privind organizarea și desfășurarea pretransferării personalului didactic titular și a transferării personalului didactic titular disponibilizat prin restrângere a activității sau prin desființarea unor unități școlare	11-16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE**

privind ratificarea Convenției dintre România și Republica Lituania pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital și a Protocolului-anexă, semnate la Vilnius la 26 noiembrie 2001

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Convenția dintre România și Republica Lituania pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital și Protocolul-anexă, semnate la Vilnius la 26 noiembrie 2001.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 25 martie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
BOGDAN NICULESCU-DUVĂZ

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 18 aprilie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

București, 15 mai 2002.
Nr. 278.

CONVENȚIE

între România și Republica Lituania pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital

România și Republica Lituania, dorind să promoveze și să strângă relațiile economice prin încheierea unei convenții pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, au convenit după cum urmează:

ARTICOLUL 1**Persoane vizate**

Prezenta convenție se aplică persoanelor care sunt rezidente ale unuia sau ale ambelor state contractante.

ARTICOLUL 2**Impozite vizate**

1. Prezenta convenție se aplică impozitelor pe venit și pe capital stabilite în numele unui stat contractant sau al autorităților sale locale ori al unităților sale administrativ-teritoriale, indiferent de modul în care sunt percepute.

2. Sunt considerate *impozite pe venit și pe capital* toate impozitele stabilite pe venitul total, pe capitalul total sau pe elementele de venit ori de capital, inclusiv impozitele pe câștigurile provenite din înstrăinarea proprietății mobiliare sau imobiliare, precum și impozitele asupra creșterii capitalului.

3. Impozitele existente asupra cărora se aplică prezenta convenție sunt în special:

a) în cazul României:

(i) impozitul pe venitul realizat de persoane fizice;

(ii) impozitul pe profit;

(iii) impozitul pe salarii și alte remunerații similare;

(iv) impozitul pe venitul agricol;

(v) impozitul pe dividende;

(vi) impozitul pe clădiri;

(vii) impozitul pe teren

(denumite în continuare *impozit român*);

b) în cazul Lituaniei:

(i) impozitul pe profitul realizat de persoane juridice;

(ii) impozitul pe venitul realizat de persoane fizice;

(iii) impozitul pe profitul întreprinderilor care folosesc capital proprietate de stat;

(iv) impozitul pe proprietăți imobiliare;

(v) impozitul pe teren

(denumite în continuare *impozit lituanian*).

4. Prezenta convenție se va aplica, de asemenea, oricăror impozite identice sau în esență similare care sunt stabilite după data semnării acestei convenții în plus sau în locul impozitelor existente. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor informa reciproc asupra oricăror modificări importante aduse în legislațiile lor fiscale respective.

ARTICOLUL 3

Definiții generale

1. În sensul prezentei convenții, în măsura în care contextul nu cere o interpretare diferită:

a) expresiile *un stat contractant* și *celălalt stat contractant* înseamnă România sau Lituania, după cum cere contextul;

b) termenul *România* înseamnă teritoriul de stat al României, inclusiv marea sa teritorială și spațiul aerian de deasupra teritoriului și mării teritoriale asupra cărora România își exercită suveranitatea, precum și zona contiguă, platoul continental și zona economică exclusivă asupra cărora România își exercită, în conformitate cu legislația sa și potrivit normelor și principiilor dreptului internațional, drepturi suverane și jurisdicția;

c) termenul *Lituania* înseamnă Republica Lituania și, când este folosit în sens geografic, înseamnă teritoriul Republicii Lituania și orice altă zonă adiacentă mării teritoriale a Republicii Lituania asupra căreia, potrivit legislației Republicii Lituania și în concordanță cu legislația internațională, pot fi exercitate drepturile Lituaniei cu privire la fundul mării și subsolul acesteia și la resursele lor naturale;

d) termenul *persoană* include o persoană fizică, o societate și orice altă asociere de persoane;

e) termenul *societate* înseamnă orice persoană juridică sau orice entitate care este considerată ca o persoană juridică în scopul impozitării;

f) expresiile *întreprindere a unui stat contractant* și *întreprindere a celuilalt stat contractant* înseamnă, după caz, o întreprindere exploatată de un rezident al unui stat contractant și o întreprindere exploatată de un rezident al celuilalt stat contractant;

g) expresia *transport internațional* înseamnă orice transport efectuat cu o navă sau o aeronavă exploatată de o întreprindere a unui stat contractant, cu excepția cazului în care o asemenea navă sau aeronavă este exploatată numai între locuri situate în celălalt stat contractant;

h) expresia *autoritate competentă* înseamnă:

(i) în cazul României, ministrul finanțelor publice sau reprezentantul său autorizat;

(ii) în cazul Lituaniei, ministrul finanțelor sau reprezentantul său autorizat;

i) termenul *național* înseamnă:

(i) în cazul României, orice persoană fizică având cetățenia României și orice persoană juridică, asociere de persoane sau orice altă entitate care are statutul în conformitate cu legislația în vigoare în România;

(ii) în cazul Lituaniei, orice persoană fizică având naționalitatea Lituaniei și orice persoană juridică, asociere de persoane, asociație sau orice altă entitate care are statutul în conformitate cu legislația în vigoare în Lituania.

2. În ceea ce privește aplicarea prezentei convenții în orice moment de un stat contractant, orice termen care nu este definit în convenție va avea, dacă contextul nu cere o interpretare diferită, înțelesul pe care îl are în cadrul legislației acestui stat cu privire la impozitele la care prezenta convenție se aplică, orice înțeles pe care îl are în cadrul legislației fiscale a acestui stat, prevalând înțelesului pe care termenul îl are în alte legi ale acestui stat.

ARTICOLUL 4

Rezident

1. În sensul prezentei convenții, expresia *rezident al unui stat contractant* înseamnă orice persoană care, potrivit

legislației acestui stat, este supusă impunerii în acest stat datorită domiciliului, rezidenței, locului de conducere, locului înregistrării sau oricărui alt criteriu de natură similară și include, de asemenea, acest stat și orice autoritate locală sau unitate administrativ-teritorială a acestuia. Această expresie totuși nu include o persoană care este supusă impozitării în acest stat numai pentru faptul că realizează venituri din surse sau capital, situate în acest stat.

2. Când, în conformitate cu prevederile paragrafului 1, o persoană fizică este rezidentă a ambelor state contractante, statutul său se determină după cum urmează:

a) aceasta va fi considerată rezidentă numai a statului în care are o locuință permanentă la dispoziția sa; dacă dispune de o locuință permanentă la dispoziția sa în ambele state, va fi considerată rezidentă numai a statului cu care legăturile sale personale și economice sunt mai strânse (centrul intereselor vitale);

b) dacă statul în care această persoană are centrul intereselor sale vitale nu poate fi determinat sau dacă ea nu dispune de o locuință permanentă la dispoziția sa în nici unul dintre state, ea va fi considerată rezidentă numai a statului în care locuiește în mod obișnuit;

c) dacă această persoană locuiește în mod obișnuit în ambele state sau nu locuiește în nici unul dintre ele, ea va fi considerată rezidentă numai a statului al cărui național este;

d) dacă această persoană este național al ambelor state sau nu este național al nici unuia dintre ele, autoritățile competente ale statelor contractante vor rezolva problema de comun acord.

3. Când, potrivit prevederilor paragrafului 1, o persoană, alta decât o persoană fizică, este rezidentă a ambelor state contractante, autoritățile competente ale statelor contractante se vor strădui să rezolve problema de comun acord și vor determina modul de aplicare a prezentei convenții în cazul acestor persoane.

ARTICOLUL 5

Sediu permanent

1. În sensul prezentei convenții, expresia *sediu permanent* înseamnă un loc fix de afaceri prin care întreprinderea își desfășoară în întregime sau în parte activitatea.

2. Expresia *sediu permanent* include îndeosebi:

a) un loc de conducere;

b) o sucursală;

c) un birou;

d) o fabrică;

e) un atelier; și

f) o mină, un puț petrolier sau de gaze, o carieră sau orice alt loc de extracție a resurselor naturale.

3. Un șantier de construcții, un proiect de construcție, de montaj sau de instalare ori activitățile de supraveghere ori consultanță legate de acesta constituie sediu permanent numai când asemenea șantier, proiect sau activități durează mai mult de 6 luni.

4. Independent de prevederile anterioare ale acestui articol, expresia *sediu permanent* se consideră că nu include:

a) folosirea de instalații numai în scopul depozitării, expunerii sau livrării de produse ori de mărfuri aparținând întreprinderii;

b) menținerea unui stoc de produse sau de mărfuri aparținând întreprinderii numai în scopul depozitării, expunerii ori livrării;

c) menținerea unui stoc de produse sau de mărfuri aparținând întreprinderii numai în scopul prelucrării de către o altă întreprindere;

d) menținerea unui loc fix de afaceri numai în scopul cumpărării de produse sau de mărfuri ori al colectării de informații pentru întreprindere;

e) menținerea unui loc fix de afaceri numai în scopul desfășurării pentru întreprindere a oricărei alte activități cu caracter pregătit sau auxiliar;

f) menținerea unui loc fix de afaceri numai pentru orice combinație de activități menționate în subparagrafele a)–e), cu condiția ca întreaga activitate a locului fix de afaceri ce rezultă din această combinație să aibă un caracter pregătit sau auxiliar.

5. O întreprindere a unui stat contractant nu va fi considerată că are un sediu permanent în celălalt stat contractant numai pentru că aceasta vinde produse sau mărfuri aparținând întreprinderii, care au fost expuse în cadrul unui târg temporar sau al unei expoziții, la închiderea târgului ori a expoziției menționate.

6. Independent de prevederile paragrafelor 1 și 2, atunci când o persoană — alta decât un agent cu statut independent cărui i se aplică prevederile paragrafului 7 — acționează în numele unei întreprinderi și are și exercită în mod obișnuit într-un stat contractant împuternicirea de a încheia contracte în numele întreprinderii, această întreprindere se consideră că are un sediu permanent în acel stat în privința oricăror activități pe care persoana le exercită pentru întreprindere, în afară de cazul în care activitățile acestei persoane sunt limitate la cele menționate în paragrafele 4 și 5, care, dacă ar fi exercitate printr-un loc fix de afaceri, nu ar face din acest loc fix de afaceri un sediu permanent potrivit prevederilor acelor paragrafe.

7. O întreprindere nu se consideră că are un sediu permanent într-un stat contractant numai prin faptul că aceasta își exercită activitatea de afaceri în acel stat printr-un broker, agent comisionar general sau orice alt agent cu statut independent, cu condiția ca această persoană să acționeze în cadrul activității ei obișnuite.

8. Faptul că o societate care este rezidentă a unui stat contractant controlează sau este controlată de o societate care este rezidentă a celuilalt stat contractant ori care își exercită activitatea de afaceri în celălalt stat contractant (printr-un sediu permanent sau în alt mod) nu este suficient pentru a face una dintre aceste societăți un sediu permanent al celeilalte.

ARTICOLUL 6

Venituri din proprietăți imobiliare

1. Veniturile realizate de un rezident al unui stat contractant din proprietăți imobiliare (inclusiv veniturile din agricultură sau din exploatarea forestieră) situate în celălalt stat contractant pot fi impuse în celălalt stat contractant.

2. Expresia *proprietăți imobiliare* are înțelesul care este atribuit de legislația statului contractant în care proprietățile în cauză sunt situate. Prevederile prezentei convenții referitoare la proprietățile imobiliare se aplică, de asemenea, accesoriilor proprietății imobiliare, inventarului viu și echipamentului utilizat în agricultură și exploatarea forestieră, drepturilor asupra cărora se aplică prevederile dreptului comun cu privire la proprietatea funciară, uzufructului proprietăților imobiliare și drepturilor la rente variabile sau fixe pentru exploatarea ori concesionarea exploatarea zăcămintelor minerale, izvoarelor și a altor resurse naturale. Navele și aeronavele nu sunt considerate proprietăți imobiliare.

3. Prevederile paragrafului 1 se aplică veniturilor obținute din exploatarea directă, din închirierea sau din folosirea în orice altă formă a proprietății imobiliare.

4. Când deținerea unor acțiuni sau a altor părți sociale la o societate dă dreptul deținătorului acestor acțiuni sau părți sociale să beneficieze de proprietatea imobiliară deținută de societate, veniturile din folosirea directă, închirierea sau folosirea în orice altă formă a unor asemenea drepturi pot fi impuse în statul contractant în care este situată proprietatea.

5. Prevederile paragrafelor 1, 3 și 4 se aplică, de asemenea, veniturilor provenind din proprietăți imobiliare ale unei întreprinderi și veniturilor din proprietăți imobiliare utilizate pentru exercitarea unei profesii independente.

ARTICOLUL 7

Profiturile întreprinderii

1. Profiturile unei întreprinderi a unui stat contractant sunt impozabile numai în acel stat, în afară de cazul în care întreprinderea exercită activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo. Dacă întreprinderea exercită activitate de afaceri în acest mod, profiturile întreprinderii pot fi impuse în celălalt stat, dar numai acea parte din ele care este atribuibilă acelui sediu permanent.

2. Sub rezerva prevederilor paragrafului 3, când o întreprindere a unui stat contractant exercită activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo, se atribuie în fiecare stat contractant acelui sediu permanent profiturile pe care le-ar fi putut realiza dacă ar fi constituit o întreprindere distinctă și separată, exercitând activități identice sau similare în condiții identice ori similare și tratând cu toată independența cu întreprinderea al cărei sediu permanent este.

3. La determinarea profiturilor unui sediu permanent sunt admise ca deductibile cheltuielile ce pot fi dovedite ca fiind efectuate pentru scopurile urmărite de acest sediu permanent, inclusiv cheltuielile de conducere și cheltuielile generale de administrare, indiferent de faptul că s-au efectuat în statul în care se află situat sediul permanent sau în altă parte. Aceste prevederi sunt aplicabile sub rezerva restricțiilor prevăzute de legislația internă a statului contractant în care sediul permanent este situat.

4. În măsura în care într-un stat contractant se obișnuiește ca profitul care se atribuie unui sediu permanent să fie determinat prin repartizarea profitului total al întreprinderii în diversele sale părți componente, nici o prevedere a paragrafului 2 nu împiedică acest stat contractant să determine profitul impozabil în conformitate cu repartitia uzuală; metoda de repartizare adoptată trebuie totuși să fie aceea prin care rezultatul obținut să fie în concordanță cu principiile enunțate în prezentul articol.

5. Nici un profit nu se atribuie unui sediu permanent numai pentru faptul că acest sediu permanent cumpără produse sau mărfuri pentru întreprindere.

6. În vederea aplicării prevederilor paragrafelor precedente profitul care se atribuie unui sediu permanent se determină în fiecare an prin aceeași metodă, în afară de cazul în care există motive temeinice și suficiente de a se proceda altfel.

7. Când profiturile includ elemente de venit care sunt tratate separat în alte articole din prezenta convenție, prevederile acelor articole nu sunt afectate de prevederile prezentului articol.

ARTICOLUL 8

Transporturi navale și aeriene

1. Profiturile obținute de o întreprindere a unui stat contractant din exploatarea navelor sau a aeronavelor în trafic internațional sunt impozabile numai în acest stat contractant.

2. Prevederile paragrafului 1 se aplică, de asemenea, profiturilor obținute din participarea la un pool, la o exploatare în comun sau la o agenție internațională de transporturi.

ARTICOLUL 9

Întreprinderi asociate

1. Când:

a) o întreprindere a unui stat contractant participă, direct sau indirect, la conducerea, controlul sau la capitalul unei întreprinderi a celuiilalt stat contractant; sau

b) aceleași persoane participă, direct sau indirect, la conducerea, controlul sau la capitalul unei întreprinderi a unui stat contractant și al unei întreprinderi a celuiilalt stat contractant

și, în fiecare dintre cazuri, cele două întreprinderi sunt legate în relațiile lor financiare sau comerciale prin condiții acceptate ori impuse, care diferă de cele care ar fi fost stabilite între întreprinderi independente, atunci profiturile, care fără aceste condiții ar fi fost obținute de una dintre întreprinderi, dar nu au putut fi obținute în fapt datorită acestor condiții, pot fi incluse în profiturile acelei întreprinderi și impuse în consecință.

2. Când un stat contractant include în profiturile unei întreprinderi aparținând aceluși stat — și impune în consecință — profiturile asupra cărora o întreprindere a celuiilalt stat contractant a fost supusă impozitării în celălalt stat contractant și profiturile astfel incluse sunt profituri care ar fi revenit întreprinderii primului stat menționat dacă condițiile stabilite între cele două întreprinderi ar fi fost acelea care ar fi fost convenite între întreprinderi independente, atunci celălalt stat contractant va proceda la modificarea corespunzătoare a sumei impozitului stabilit asupra acestor profituri. La efectuarea acestei modificări se ține seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții și, dacă este necesar, autoritățile competente ale statelor contractante se vor consulta reciproc.

ARTICOLUL 10

Dividende

1. Dividendele plătite de o societate care este rezidentă a unui stat contractant unui rezident al celuiilalt stat contractant pot fi impuse în celălalt stat contractant.

2. Totuși aceste dividende pot fi, de asemenea, impuse în statul contractant în care este rezidentă societatea plătitoare de dividende și potrivit legislației acestui stat, dar dacă beneficiarul efectiv al dividendelor este rezident al celuiilalt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși 10% din suma brută a dividendelor. Prezentul paragraf nu afectează impunerea societății în ceea ce privește profiturile din care se plătesc dividendele.

3. Termenul *dividende* folosit în acest articol înseamnă veniturile provenite din acțiuni sau alte drepturi, care nu sunt titluri de creanță, din participarea la profituri, precum și veniturile din alte drepturi (inclusiv părți sociale) care sunt supuse aceluiași regim de impunere ca veniturile din acțiuni de către legislația statului în care este rezidentă societatea distribuitoare a dividendelor.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al dividendelor, fiind rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant în care societatea plătitoare de dividende este rezidentă, printr-un sediu permanent situat acolo, sau desfășoară în celălalt stat contractant profesii independente printr-o bază fixă situată acolo și deținerea drepturilor generatoare de dividende în legătură cu care dividendele sunt plătite este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau 15, după caz.

5. Când o societate rezidentă a unui stat contractant realizează profituri sau venituri din celălalt stat contractant, celălalt stat contractant nu poate percepe nici un impozit asupra dividendelor plătite de acea societate, cu excepția cazului în care asemenea dividende sunt plătite unui rezident al celuiilalt stat contractant sau când deținerea drepturilor generatoare de dividende în legătură cu care dividendele sunt plătite este efectiv legată de un sediu permanent sau o bază fixă situată în celălalt stat, nici să supună profiturile nedistribuite ale societății unui impozit asupra profiturilor nedistribuite, chiar dacă dividendele plătite sau profiturile nedistribuite reprezintă în întregime ori în parte profituri sau venituri provenind din celălalt stat contractant.

ARTICOLUL 11

Dobânzi

1. Dobânzile provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celuiilalt stat contractant pot fi impuse în celălalt stat contractant.

2. Totuși aceste dobânzi pot fi, de asemenea, impuse în statul contractant din care provin, potrivit legislației acestui stat, dar dacă beneficiarul efectiv al dobânzilor este rezident al celuiilalt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși 10% din suma brută a dobânzilor.

3. Independent de prevederile paragrafului 2, dobânzile provenind dintr-un stat contractant, obținute și deținute efectiv de guvernul celuiilalt stat contractant, inclusiv de o autoritate locală sau o unitate administrativ-teritorială a acestuia, de banca centrală ori de orice instituție financiară în întregime deținută de acel guvern, sau dobânzile realizate la împrumuturile garantate de acel guvern sunt scutite de impozit în primul stat menționat.

4. Termenul *dobânzi*, astfel cum este folosit în prezentul articol, înseamnă veniturile din titluri de creanță de orice natură, însoțite sau nu de garanții ipotecare, și în special veniturile din efecte publice și veniturile din titluri de creanță sau obligațiuni, inclusiv primele și premiile legate de asemenea efecte, titluri de creanță sau obligațiuni. Penalitățile pentru plata cu întârziere nu sunt considerate dobânzi în sensul prezentului articol.

5. Prevederile paragrafelor 1, 2 și 3 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al dobânzilor, fiind un rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant din care provin dobânzile, printr-un sediu permanent situat acolo, sau prestează în celălalt stat contractant profesii independente printr-o bază fixă situată acolo, iar creanța în legătură cu care sunt plătite dobânzile este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau 15, după caz.

6. Dobânzile se consideră că provin dintr-un stat contractant când plătitorul este un rezident al acestui stat. Totuși, când persoana plătitoare a dobânzilor, fie că este sau nu este rezident al unui stat contractant, are într-un

stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă în legătură cu care a fost contractată creanța generatoare de dobânzi și aceste dobânzi se suportă de acest sediu permanent sau bază fixă, aceste dobânzi se consideră că provin din statul contractant în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

7. Când, datorită relațiilor speciale existente între plătitor și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană, suma dobânzilor, ținând seama de creanța pentru care sunt plătite, depășește suma care s-ar fi convenit între plătitor și beneficiarul efectiv în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se aplică numai la această ultimă sumă menționată. În acest caz partea excedentară a plăților este imposibilă potrivit legislației fiecărui stat contractant, ținându-se seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții.

ARTICOLUL 12

Comisioane

1. Comisioanele provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celuilalt stat contractant pot fi impuse în celălalt stat contractant.

2. Totuși aceste comisioane pot fi, de asemenea, impuse în statul contractant din care provin, potrivit legislației acestui stat, dar dacă beneficiarul efectiv al comisiunilor este rezident al celuilalt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși 2% din suma brută a comisiunilor.

3. Termenul *comisioane* folosit în prezentul articol înseamnă plățile făcute unui broker, agent comisionar general sau oricărei alte persoane asimilate unui broker ori agent comisionar general de către legislația fiscală a statului contractant din care provin asemenea plăți.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al comisiunilor, fiind rezident al unui stat contractant, desfășoară o activitate de afaceri în celălalt stat contractant din care provin comisioanele, printr-un sediu permanent situat acolo, sau prestează în celălalt stat profesii independente printr-o bază fixă situată acolo, iar activitățile pentru care se plătesc comisioanele sunt efectiv legate de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau 15, după caz.

5. Comisioanele se consideră că provin dintr-un stat contractant când plătitorul este un rezident al acestui stat contractant. Totuși, când plătitorul comisiunilor, fie că este sau nu este rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă de care sunt legate activitățile care generează obligația de plată și comisioanele se suportă de sediul permanent sau baza fixă, atunci aceste comisioane se consideră că provin din statul contractant în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

6. Când, datorită relațiilor speciale existente între plătitor și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană, suma comisiunilor, ținând seama de activitățile pentru care sunt plătite, depășește suma care s-ar fi convenit între plătitor și beneficiarul efectiv în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se aplică numai la această ultima sumă menționată. În acest caz partea excedentară a plăților este imposibilă potrivit legislației fiecărui stat contractant, ținându-se seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții.

ARTICOLUL 13

Redevențe

1. Redevențele provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celuilalt stat contractant pot fi impuse în celălalt stat contractant.

2. Totuși aceste redevențe pot fi, de asemenea, impuse în statul contractant din care provin, potrivit legislației acestui stat, dar dacă beneficiarul efectiv al redevențelor este rezident al celuilalt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși 10% din suma brută a redevențelor.

3. Termenul *redevențe* folosit în prezentul articol înseamnă plăți de orice fel permise pentru folosirea sau dreptul de a folosi orice drept de autor asupra unei opere literare, artistice sau științifice (inclusiv asupra filmelor de cinematograf și filmelor sau benzilor folosite pentru emisiunile de radio ori de televiziune, transmisiilor destinate publicului, prin satelit, cablu, fibre optice sau tehnologie similară), orice patent, marcă de comerț, desen ori model, plan, formulă secretă sau procedeu de fabricație ori pentru utilizarea sau dreptul de a utiliza orice echipament industrial, comercial sau științific ori pentru informații referitoare la experiența în domeniul industrial, comercial sau științific.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al redevențelor, fiind rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant din care provin redevențele, printr-un sediu permanent situat acolo, sau prestează în celălalt stat profesii independente printr-o bază fixă situată acolo, iar dreptul sau proprietatea pentru care se plătesc redevențele este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau 15, după caz.

5. Redevențele se consideră că provin dintr-un stat contractant când plătitorul este un rezident al acestui stat contractant. Totuși, când plătitorul redevențelor, fie că este sau nu este rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă de care este legată obligația de a plăti redevențele și acestea sunt suportate de un asemenea sediu permanent sau bază fixă, atunci aceste redevențe se consideră că provin din statul contractant în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

6. Când, datorită relațiilor speciale existente între plătitor și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană, suma redevențelor, având în vedere utilizarea, dreptul sau informația pentru care sunt plătite, depășește suma care ar fi fost convenită între plătitor și beneficiarul efectiv în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se aplică numai la această ultimă sumă menționată. În acest caz partea excedentară a plăților va rămâne imposibilă potrivit legislației fiecărui stat contractant, ținându-se seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții.

ARTICOLUL 14

Câștiguri de capital

1. Câștigurile sau veniturile realizate de un rezident al unui stat contractant din înstrăinarea proprietăților imobiliare, astfel cum sunt definite la art. 6, situate în celălalt stat contractant, sau acțiunile la o societate ale cărei active constau în principal în asemenea proprietăți pot fi impuse în celălalt stat contractant.

2. Câștigurile provenind din înstrăinarea proprietății mobiliare făcând parte din activul unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant sau a proprietății mobiliare ținând de o

bază fixă de care dispune un rezident al unui stat contractant în celălalt stat contractant pentru exercitarea unei profesii independente, inclusiv câștigurile provenind din înstrăinarea unui asemenea sediu permanent (singur sau cu întreaga întreprindere) sau a acelei baze fixe, pot fi impuse în celălalt stat contractant.

3. Câștigurile realizate de o întreprindere a unui stat contractant din înstrăinarea navelor sau a aeronavelor exploatate în trafic internațional de acea întreprindere ori a proprietăților mobiliare ținând de exploatarea acestor nave sau aeronave sunt impozabile numai în acel stat contractant.

4. Câștigurile obținute din înstrăinarea oricăror proprietăți, altele decât cele la care se face referire în paragrafele 1, 2 și 3, sunt impozabile numai în statul contractant în care este rezident cel care înstrăinează.

ARTICOLUL 15

Profesii independente

1. Veniturile realizate de o persoană fizică care este rezidentă a unui stat contractant din exercitarea unei profesii independente sau a altor activități cu caracter independent sunt impozabile numai în acest stat contractant. Dar acest venit poate fi impus, de asemenea, în celălalt stat contractant:

a) dacă are o bază fixă la dispoziția sa în celălalt stat contractant în scopul exercitării activităților sale, dar numai acea parte din venit care este atribuibilă acelei baze fixe;

b) dacă stă în celălalt stat contractant o perioadă sau perioade ce depășesc în total 183 de zile în orice interval de 12 luni începând sau sfârșind în anul fiscal vizat; în acest caz numai acea parte din venit care este obținută din activitățile sale desfășurate în celălalt stat contractant.

2. Expresia *profesii independente* cuprinde în special activitățile independente de ordin științific, literar, artistic, educativ sau pedagogic, precum și exercitarea independentă a profesiilor de medic, avocat, inginer, arhitect, dentist și contabil.

ARTICOLUL 16

Profesii dependente

1. Sub rezerva prevederilor art. 17, 19, 20 și 22, salariile și alte remunerații similare obținute de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salariată sunt impozabile numai în acel stat contractant, în afară de cazul în care activitatea salariată este exercitată în celălalt stat contractant. Dacă activitatea salariată este astfel exercitată, remunerațiile primite pentru această activitate pot fi impuse în celălalt stat contractant.

2. Independent de prevederile paragrafului 1, remunerațiile obținute de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salariată exercitată în celălalt stat contractant sunt impozabile numai în primul stat menționat, dacă:

a) beneficiarul este prezent în celălalt stat contractant pentru o perioadă sau perioade care nu depășesc în total 183 de zile în orice interval de 12 luni începând sau sfârșind în anul fiscal vizat; și

b) remunerațiile sunt plătite de o persoană sau în numele unei persoane care angajează și care nu este rezidentă a celui alt stat contractant; și

c) remunerațiile nu sunt suportate de un sediu permanent sau de o bază fixă pe care cel care angajează o are în celălalt stat contractant.

3. Independent de prevederile precedente ale acestui articol, remunerațiile primite pentru o activitate salariată

exercitată la bordul unei nave sau aeronave exploatate în trafic internațional de o întreprindere a unui stat contractant pot fi impuse în acel stat contractant.

ARTICOLUL 17

Remunerațiile membrilor consiliului de administrație

Remunerațiile și alte plăți similare primite de un rezident al unui stat contractant în calitate sa de membru al consiliului de administrație sau al oricărui alt organ similar al unei societăți care este rezidentă a celui alt stat contractant pot fi impuse în celălalt stat contractant.

ARTICOLUL 18

Artiști și sportivi

1. Independent de prevederile art. 15 și 16, veniturile obținute de un rezident al unui stat contractant în calitate de artist de spectacol, cum sunt artiștii de teatru, de film, de radio sau de televiziune, ori ca interpret muzical sau ca sportiv, din activitățile sale personale desfășurate în această calitate în celălalt stat contractant, pot fi impuse în celălalt stat contractant.

2. Când veniturile în legătură cu activitățile personale desfășurate de un artist de spectacol sau de un sportiv în această calitate nu revin artistului de spectacol sau sportivului, ci unei alte persoane, acele venituri, independent de prevederile art. 7, 15 și 16, pot fi impuse în statul contractant în care sunt exercitate activitățile artistului de spectacol sau ale sportivului.

3. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică veniturilor obținute din activitățile exercitate într-un stat contractant de un artist sau de un sportiv, dacă vizita în acel stat contractant este în întregime sau în principal suportată din fonduri publice ale unuia sau ale ambelor state contractante ori ale autorităților lor locale sau ale unităților lor administrativ-teritoriale. În acest caz venitul va fi impozabil numai în statul contractant în care artistul sau sportivul este rezident.

ARTICOLUL 19

Pensii

1. Sub rezerva prevederilor paragrafului 2 al art. 20, pensiile, anuitățile și alte remunerații similare plătite unui rezident al unui stat contractant pentru munca salariată desfășurată în trecut sunt impozabile numai în acest stat contractant.

2. Independent de prevederile paragrafului 1, pensiile și alte plăți similare făcute în cadrul legislației referitoare la asigurările sociale a unui stat contractant sunt impozabile numai în acest stat contractant.

3. Termenul *anuitate* înseamnă o sumă determinată, plătită unei persoane fizice în mod periodic, la scadențe fixe, în timpul vieții sau într-o perioadă specificată ori determinabilă, în virtutea unui angajament, cu obligația de a face în schimb plăți pentru deplina și corespunzătoarea recompensare în bani sau în echivalent bănesc.

ARTICOLUL 20

Funcții publice

1. a) Salariile și alte remunerații similare, altele decât pensiile, plătite de un stat contractant, o autoritate locală sau de o unitate administrativ-teritorială a acestuia unei persoane fizice pentru serviciile prestate acestui stat ori autorității locale sau unității administrativ-teritoriale sunt impozabile numai în acest stat contractant.

b) Totuși aceste salarii și alte remunerații similare sunt impozabile numai în celălalt stat contractant dacă serviciile sunt prestate în acel stat și persoana fizică este rezidentă a aceluia stat și:

- (i) este un național al aceluia stat; sau
- (ii) nu a devenit rezidentă a aceluia stat numai în scopul prestării serviciilor.

2. a) Pensile plătite de sau din fonduri create de un stat contractant ori de o autoritate locală sau de o unitate administrativ-teritorială a acestuia unei persoane fizice pentru serviciile prestate aceluia stat sau acelei autorități ori unități sunt impozabile numai în acel stat contractant.

b) Totuși aceste pensii sunt impozabile numai în celălalt stat contractant dacă persoana fizică este rezidentă și național al aceluia stat.

3. Prevederile art. 16, 17 și 19 se aplică salariilor și altor remunerații similare și pensiilor plătite pentru serviciile prestate în legătură cu o activitate de afaceri desfășurată de un stat contractant sau de o autoritate locală ori de o unitate administrativ-teritorială a acestuia.

ARTICOLUL 21

Studenti și practicanți

Sumele pe care le primește pentru întreținere, educare sau pregătire un student, un stagiar ori un practicant care este sau a fost rezident al celuiilalt stat contractant imediat anterior venirii sale într-un stat contractant și care este prezent în primul stat contractant menționat numai în scopul educării sau pregătirii sale nu sunt impozabile în acel stat, cu condiția ca astfel de sume să provină din surse aflate în afara aceluia stat.

ARTICOLUL 22

Profesori și cercetători

1. O persoană fizică care vizitează un stat contractant pentru a preda sau pentru a desfășura activități de cercetare la o universitate, un colegiu sau la altă unitate de învățământ recunoscută în acel stat contractant și care este sau a fost imediat înainte de această vizită rezident al celuiilalt stat contractant va fi scutită de impozit în primul stat contractant menționat pentru remunerațiile obținute pentru predare sau cercetare, pentru o perioadă care nu depășește 2 ani de la data primei sale sosiri în scopul de a preda sau de a cerceta.

2. Prevederile paragrafului 1 nu se aplică venitului din cercetare, dacă asemenea cercetare nu este întreprinsă în interes public, ci în interesul obținerii unui câștig în folosul unei anumite persoane sau al unui grup de persoane.

ARTICOLUL 23

Alte venituri

1. Elementele de venit ale unui rezident al unui stat contractant, indiferent de unde provin, care nu sunt tratate la articolele precedente ale prezentei convenții, sunt impozabile numai în acel stat contractant.

2. Prevederile paragrafului 1 nu se aplică veniturilor, altele decât veniturile provenind din proprietățile imobiliare așa cum sunt definite în paragraful 2 al art. 6, dacă primitorul unor astfel de venituri, fiind rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo sau exercită în celălalt stat profesii independente printr-o bază fixă situată acolo și dreptul sau proprietatea în legătură cu care venitul este plătit este efectiv legată de un asemenea

sediul permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau 15, după caz.

ARTICOLUL 24

Capital

1. Capitalul reprezentat de proprietăți imobiliare la care se face referire la art. 6, deținute de un rezident al unui stat contractant și care sunt situate în celălalt stat contractant, poate fi impus în celălalt stat contractant.

2. Capitalul reprezentat de proprietăți mobiliare făcând parte din activul unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant sau de proprietăți mobiliare aparținând unei baze fixe pe care un rezident al unui stat contractant o are în celălalt stat contractant pentru exercitarea unei profesii independente poate fi impus în celălalt stat contractant.

3. Capitalul constituit din nave și aeronave exploatare de o întreprindere a unui stat contractant în trafic internațional și proprietățile mobiliare ținând de exploatarea unor asemenea nave și aeronave este impozabil numai în acest stat contractant.

4. Toate celelalte elemente de capital ale unui rezident al unui stat contractant sunt impozabile numai în acest stat.

ARTICOLUL 25

Eliminarea dublei impuneri

1. În cazul României, dubla impunere va fi eliminată după cum urmează:

Când un rezident al României realizează venituri sau deține capital care, în conformitate cu prevederile prezentei convenții, pot fi impozitate în Lituania, România va acorda:

- a) ca o deducere din impozitul pe venitul aceluia rezident, o sumă egală cu impozitul pe venit plătit în Lituania;
- b) ca o deducere din impozitul pe capitalul aceluia rezident, o sumă egală cu impozitul pe capital plătit în Lituania.

Totuși această deducere nu va depăși în nici un caz cea parte a impozitului pe venit sau a impozitului pe capital, astfel cum este calculată înainte ca deducerea să fie acordată, care este atribuibilă, după caz, venitului sau capitalului care poate fi impozitat în Lituania.

2. În cazul Lituaniei, dubla impunere va fi eliminată după cum urmează:

Când un rezident al Lituaniei realizează venituri sau deține capital care, în conformitate cu prevederile prezentei convenții, pot fi impozitate în România, în afară de cazul în care este prevăzut un tratament mai favorabil în legislația sa internă, Lituania va acorda:

- a) ca o deducere din impozitul pe venitul aceluia rezident, o sumă egală cu impozitul pe venit plătit în România;
- b) ca o deducere din impozitul pe capitalul aceluia rezident, o sumă egală cu impozitul pe capital plătit în România.

Totuși această deducere nu va depăși în nici un caz cea parte a impozitului pe venit sau a impozitului pe capital în Lituania, astfel cum este calculată înainte ca deducerea să fie acordată, care este atribuibilă, după caz, venitului sau capitalului care poate fi impozitat în România.

ARTICOLUL 26

Nediscriminare

1. Naționali unui stat contractant nu vor fi supuși în celălalt stat contractant nici unei impozitări sau obligații legate de aceasta, diferită sau mai împovărătoare decât impozitarea și obligația la care sunt sau pot fi supuși

naționali celuilalt stat contractant aflați în aceeași situație, mai ales în ceea ce privește rezidența. Această prevedere, independent de dispozițiile art. 1, se aplică, de asemenea, persoanelor care nu sunt rezidente ale unuia sau ale ambelor state contractante.

2. Impunerea unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant nu va fi stabilită în condiții mai puțin favorabile în celălalt stat contractant decât impunerea stabilită întreprinderilor celuilalt stat contractant, care desfășoară aceleași activități. Această prevedere nu va fi interpretată ca obligând un stat contractant să acorde rezidenților celuilalt stat contractant vreo deducere personală, înlesnire și reducere în ceea ce privește impunerea, pe considerente privind statutul civil ori responsabilitățile familiale, pe care le acordă rezidenților săi.

3. Cu excepția cazului în care se aplică prevederile paragrafului 1 al art. 9, paragrafului 7 al art. 11, paragrafului 6 al art. 12 sau ale paragrafului 6 al art. 13, dobânzile, comisioanele, redevențele și alte plăți făcute de o întreprindere a unui stat contractant unui rezident al celuilalt stat contractant se vor deduce, în scopul determinării profiturilor impozabile ale unei asemenea întreprinderi, în aceleași condiții ca și cum ar fi fost plătite unui rezident al primului stat menționat. În mod similar orice datorii ale unei întreprinderi a unui stat contractant față de un rezident al celuilalt stat contractant vor fi deductibile, în vederea determinării capitalului impozabil al acestei întreprinderi, în aceleași condiții ca și când ar fi fost contractate față de un rezident al primului stat menționat.

4. Întreprinderile unui stat contractant, al căror capital este integral sau parțial deținut ori controlat, în mod direct sau indirect, de unul sau de mai mulți rezidenți ai celuilalt stat contractant, nu vor fi supuse în primul stat menționat nici unei impuneri sau nici unei obligații legate de aceasta, care să fie diferită sau mai împovărătoare decât impunerea și obligațiile legate de aceasta la care sunt sau pot fi supuse alte întreprinderi similare ale primului stat menționat.

5. Prevederile prezentului articol se aplică, independent de dispozițiile art. 2, impozitelor de orice fel și natură.

ARTICOLUL 27

Procedura amiabilă

1. Când o persoană consideră că, datorită măsurilor luate de unul sau de ambele state contractante, rezultă sau va rezulta pentru ea o impozitare care nu este conformă cu prevederile prezentei convenții, ea poate, indiferent de căile de atac prevăzute de legislația internă a acestor state, să supună cazul său autorității competente a statului contractant al cărui rezident este sau, dacă situația sa se încadrează în prevederile paragrafului 1 al art. 26, aceluia stat contractant al cărui național este. Cazul trebuie prezentat în termen de 3 ani de la prima notificare a acțiunii din care rezultă o impunere contrară prevederilor prezentei convenții.

2. Autoritatea competentă se va strădui, dacă reclamația îi pare întemeiată și dacă ea însăși nu este în măsură să ajungă la o soluționare corespunzătoare, să rezolve cazul pe calea unei înțelegeri amiabile cu autoritatea competentă a celuilalt stat contractant, în vederea evitării unei impozitări care nu este în conformitate cu prevederile prezentei convenții. Orice înțelegere realizată va fi aplicată indiferent de perioada de prescripție prevăzută în legislația internă a statelor contractante.

3. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor strădui să rezolve pe calea înțelegerii amiabile orice dificultăți sau dubii rezultate ca urmare a interpretării ori aplicării prezentei convenții. De asemenea, se pot consulta reciproc pentru eliminarea dublei impuneri în cazurile neprevăzute de prezenta convenție.

4. Autoritățile competente ale statelor contractante pot comunica direct între ele în scopul realizării unei înțelegeri în sensul paragrafelor precedente. Când, pentru a se ajunge la o înțelegere, apare necesar un schimb oral de opinii, acesta poate avea loc prin intermediul unei comisii formate din reprezentanți ai autorităților competente ale statelor contractante.

ARTICOLUL 28

Schimb de informații

1. Autoritățile competente ale statelor contractante vor face schimb de informații necesare aplicării prevederilor prezentei convenții sau ale legislațiilor interne ale statelor contractante privitoare la impozitele vizate de prezenta convenție, în măsura în care impozitarea la care se referă nu este contrară prevederilor prezentei convenții. Schimbul de informații nu este limitat de prevederile art. 1. Orice informație obținută de un stat contractant va fi tratată ca secret în același mod ca și informația obținută conform prevederilor legislației interne a acestui stat și va fi dezvăluită numai persoanelor sau autorităților (inclusiv instanțelor judecătorești și organelor administrative) însărcinate cu stabilirea sau încasarea, aplicarea ori urmărirea impozitelor sau soluționarea contestațiilor cu privire la impozitele care fac obiectul prezentei convenții. Asemenea persoane sau autorități vor folosi informația numai în aceste scopuri. Acestea pot dezvălui informația în procedurile judecătorești sau în deciziile judiciare.

2. Prevederile paragrafului 1 nu vor fi interpretate ca impunând unui stat contractant obligația:

a) de a lua măsuri administrative contrare propriei legislații și practicii administrative a aceluia stat contractant sau a celuilalt stat contractant;

b) de a furniza informații care nu pot fi obținute pe baza legislației proprii sau în cadrul practicii administrative normale a aceluia stat contractant sau a celuilalt stat contractant;

c) de a furniza informații care ar dezvălui un secret comercial, de afaceri, industrial, profesional ori un procedeu de fabricație sau comercial ori informații a căror divulgare ar fi contrară ordinii publice.

ARTICOLUL 29

Membrii misiunilor diplomatice și ai posturilor consulare

Prevederile prezentei convenții nu vor afecta privilegiile fiscale de care beneficiază membrii misiunilor diplomatice sau ai posturilor consulare în virtutea regulilor generale ale dreptului internațional sau a prevederilor unor acorduri speciale.

ARTICOLUL 30

Intrarea în vigoare

Prezenta convenție va intra în vigoare la data ultimei notificări prin care statele contractante se informează reciproc asupra îndeplinirii procedurilor legale interne necesare intrării sale în vigoare. Prevederile prezentei convenții vor produce efecte:

a) în cazul României:

- (i) în ceea ce privește impozitele reținute prin stopaj la sursă la venitul realizat, în sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care prezenta convenție intră în vigoare;
- (ii) în ceea ce privește celelalte impozite pe profit, pe venit și pe capital, pentru impozitele percepute pentru oricare an fiscal, în sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care prezenta convenție intră în vigoare;

b) în cazul Lituaniei:

- (i) în ceea ce privește impozitele reținute prin stopaj la sursă la venitul realizat, în sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care prezenta convenție intră în vigoare;
- (ii) în ceea ce privește celelalte impozite pe venit și pe capital, pentru impozitele percepute pentru oricare an fiscal, în sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care prezenta convenție intră în vigoare.

ARTICOLUL 31

Denunțarea

Prezenta convenție va rămâne în vigoare până când va fi denunțată de un stat contractant. Fiecare stat contractant poate denunța prezenta convenție pe căi diplomatice, prin remiterea unei note de denunțare scrise, cu cel puțin

Pentru România,
Mircea Geoană,
ministrul afacerilor externe

6 luni înainte de sfârșitul oricărui an calendaristic. În această situație prezenta convenție va înceta să aibă efect:

a) în cazul României:

- (i) în ceea ce privește impozitele reținute prin stopaj la sursă la venitul realizat, în sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care a fost remisă nota de denunțare;
- (ii) în ceea ce privește celelalte impozite pe profit, pe venit și pe capital, pentru impozitele percepute pentru oricare an fiscal, în sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care a fost remisă nota de denunțare;

b) în cazul Lituaniei:

- (i) în ceea ce privește impozitele reținute prin stopaj la sursă la venitul realizat, în sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care a fost remisă nota de denunțare;
- (ii) în ceea ce privește celelalte impozite pe venit și pe capital, pentru impozitele percepute pentru oricare an fiscal, în sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care a fost remisă nota de denunțare.

Drept care, subsemnații, autorizați în bună și cuvenită formă, au semnat prezenta convenție.

Semnata la Vilnius la 26 noiembrie 2001, în două exemplare originale în limbile română, lituaniană și engleză, toate textele fiind egal autentice. În caz de divergențe în interpretare textul în limba engleză va prevala.

Pentru Republica Lituania,
Antanas Valionis,
ministru de externe

PROTOCOL-ANEXĂ

La semnarea Convenției dintre România și Republica Lituania pentru evitarea dublei impunerii și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital (denumită în continuare *convenție*), semnatarii au convenit asupra următoarelor prevederi care fac parte integrantă din convenție:

Statele contractante au convenit că se vor aplica prevederile următorului articol în legătură cu activitățile offshore:

„1. Prevederile acestui articol se vor aplica independent de prevederile art. 4—22 din această convenție.

2. În sensul acestui articol termenul *activități offshore* înseamnă activități desfășurate în largul coastelor într-un stat contractant în legătură cu explorarea sau exploatarea fundului mării și subsolului și a resurselor lor naturale situate în acel stat.

3. Sub rezerva prevederilor paragrafului 4, o persoană care este rezidentă a unui stat contractant și desfășoară activități offshore în celălalt stat contractant va fi considerată că desfășoară activități de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent sau o bază fixă situată acolo.

4. Prevederile paragrafului 3 nu se vor aplica atunci când activitățile offshore sunt desfășurate într-o perioadă sau perioade care nu depășesc în total 30 de zile în orice interval de 12 luni. În sensul acestui paragraf:

a) activitățile offshore desfășurate de o persoană care este asociată cu o altă persoană vor fi considerate că sunt desfășurate de cealaltă persoană dacă activitățile respective sunt în esență similare cu cele desfășurate de prima persoană menționată, cu excepția cazului în care acele activități sunt desfășurate în același timp ca și propriile sale activități;

b) o persoană este considerată că este asociată cu o altă persoană dacă una este controlată direct sau indirect

de cealaltă persoană ori ambele sunt controlate direct sau indirect de o a treia persoană sau de terțe persoane.

5. Salariile și alte remunerații similare obținute de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salariată legată de activități offshore în celălalt stat contractant pot, cu condiția ca acestea să fie desfășurate offshore în celălalt stat contractant, să fie impuse în celălalt stat. Totuși aceste remunerații sunt impozabile numai în primul stat menționat dacă munca salariată este desfășurată pentru o persoană care angajează, care nu este rezidentă a celui alt stat contractant și pentru o perioadă sau perioade care nu depășesc în total 30 de zile în orice interval de 12 luni.

6. Câștigurile obținute de un rezident al unui stat contractant din înstrăinarea:

- a) drepturilor de explorare ori exploatare; sau
- b) proprietăților situate în celălalt stat contractant care sunt folosite în legătură cu activitățile offshore desfășurate în celălalt stat contractant; sau
- c) acțiunilor a căror valoare sau cea mai mare parte a valorii lor provine direct ori indirect din asemenea drepturi sau proprietăți ori din asemenea drepturi sau proprietăți luate împreună

pot fi impuse în celălalt stat contractant. În acest paragraf termenul *drepturi de explorare sau exploatare* înseamnă drepturi la bunuri ce urmează să fie realizate din activități offshore desfășurate în celălalt stat

contractant sau la o participare la aceste bunuri ori la beneficiul provenind din aceste bunuri.”

Drept care, subsemnații, autorizați în bună și cuvenită formă, au semnat prezentul protocol.

Pentru România,
Mircea Geoană,
ministrul afacerilor externe

Semnat la Vilnius la 26 noiembrie 2001, în două exemplare originale în limbile română, lituaniană și engleză, toate textele fiind egal autentice. În caz de divergențe în interpretare textul în limba engleză va prevala.

Pentru Republica Lituania,
Antanas Valionis,
ministru de externe

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

pentru promulgarea Legii privind ratificarea Convenției dintre România și Republica Lituania pentru evitarea dublei impunerii și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital și a Protocolului-anexă, semnate la Vilnius la 26 noiembrie 2001

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind ratificarea Convenției dintre România și Republica Lituania pentru evitarea dublei impunerii și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital și a Protocolului-anexă, semnate la Vilnius la 26 noiembrie 2001, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 14 mai 2002.
Nr. 402.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

ORDIN

pentru aprobarea Metodologiei privind organizarea și desfășurarea pretransferării personalului didactic titular și a transferării personalului didactic titular disponibilizat prin restrângerea activității sau prin desființarea unor unități școlare

Ministrul educației și cercetării,

în baza prevederilor art. 141 lit. p) din Legea învățământului nr. 84/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 10 alin. (3) din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 23/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării, cu modificările și completările ulterioare,
emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Metodologia privind organizarea și desfășurarea pretransferării personalului didactic titular și a transferării personalului didactic titular disponibilizat prin restrângerea activității sau prin desființarea unor unități școlare, cuprinsă în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Pe data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă orice alte dispoziții contrare.

Art. 3. — Direcția generală pentru evaluare, prognoze și dezvoltare din cadrul Ministerului Educației și Cercetării și inspectoratele școlare vor aduce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației și cercetării,
Ecaterina Andronescu

București, 8 martie 2002.
Nr. 3.325.

METODOLOGIE

privind organizarea și desfășurarea pretransferării personalului didactic titular și a transferării personalului didactic titular disponibilizat prin restrângerea activității sau prin desființarea unor unități școlare

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Pretransferarea personalului didactic în învățământul preuniversitar se organizează în baza prevederilor art. 9, ale art. 10 alin. (1) lit. a) și ale art. 18 din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, cu modificările și completările ulterioare, cu respectarea prevederilor art. 15 din Legea învățământului nr. 84/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Transferarea personalului didactic disponibilizat prin restrângerea activității sau prin desființarea unor unități școlare se organizează în baza prevederilor art. 9, ale art. 10 alin. (1) lit. b), ale art. 13 și 18 din Legea nr. 128/1997, cu modificările și completările ulterioare, cu respectarea prevederilor art. 15 din Legea nr. 84/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — (1) La sesiunea de ocupare a posturilor didactice prin pretransferare sau transferare prin restrângerea activității sau prin restructurarea rețelei școlare pot participa numai cadrele didactice titulare de la și între toate unitățile de învățământ.

(2) De la acțiunea de restrângere a activității sunt exceptate cadrele didactice care se încadrează în prevederile art. 101 și 106 din Legea nr. 128/1997.

Art. 3. — Pretransferarea sau transferarea prin restrângerea activității sau prin restructurarea rețelei școlare operează numai pentru calificarea obținută prin studii, conform art. 7 din Legea nr. 128/1997.

CAPITOLUL II

Condiții de realizare a pretransferării și transferării

SECȚIUNEA 1

Condiții generale

Art. 4. — (1) Pretransferarea personalului didactic se realizează la cerere, pentru apropiere de domiciliu, în aceeași localitate sau în localitatea de domiciliu, în funcție de domiciliul cadrului didactic, la data de 1 mai a fiecărui an calendaristic.

(2) Pretransferarea personalului didactic se poate realiza și prin schimb de posturi, pe baza consimțământului scris al solicitanților, dacă aceștia îndeplinesc următoarele condiții:

- a) mai au cel puțin 5 ani până la împlinirea vârstei de pensionare prevăzute de lege;
- b) provin din același mediu: urban—urban; rural—rural;
- c) au domiciliul stabil în localitatea unde se transferă.

Art. 5. — În cazul restrângerii activității unei unități de învățământ se respectă prevederile art. 13 alin. (4) din Legea nr. 128/1997.

Art. 6. — (1) Mișcarea personalului didactic se realizează astfel:

- a) în limitele aceluiași regim de mediu, respectiv urban—urban, rural—rural, ori din mediul urban în mediul rural, în cazul pretransferării;
- b) în limitele aceluiași regim de mediu, respectiv urban—urban, rural—rural, ori din mediul urban în mediul

rural, în cazul transferului prin restrângerea activității sau prin desființarea unor unități școlare.

(2) Pretransferul și transferul prin restrângerea activității sau prin desființarea unor unități școlare se realizează în unități de învățământ echivalente sau într-o treaptă inferioară de învățământ.

(3) Prin *unități de învățământ echivalente*, în sensul prezentei metodologii, se înțelege:

- a) învățământ preșcolar: grădinițe și grădinițe speciale;
- b) învățământ primar: clasele I—IV;
- c) învățământ gimnazial: clasele V—VIII, învățământ special, școli speciale gimnaziale, Palatul Național al Copiilor, palate și cluburi ale copiilor și elevilor;
- d) învățământ profesional și profesional special;
- e) învățământ liceal: clasele IX—XII/XIII, cluburile sportive școlare, centrele și cabinetele școlare/interșcolare de asistență psihopedagogică.

SECȚIUNEA a 2-a

Condiții specifice

Art. 7. — Cadrele didactice titulare în învățământul preuniversitar, care solicită transferul de pe și pe posturile didactice de la centrele și cabinetele școlare/interșcolare de asistență psihopedagogică, pot participa la sesiunea de pretransferare, indiferent de nivelul unității de învățământ unde funcționează centrul/cabinetul, cu condiția să îndeplinească prevederile art. 5 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 128/1997.

Art. 8. — Inceptorii titulari disponibilizați prin restrângerea activității pot participa la sesiunea de transferări în vederea ocupării unei catedre de specialitate în învățământul gimnazial, în condițiile prevăzute la art. 6.

Art. 9. — (1) Cadrele didactice din unitățile de învățământ gimnazial sau profesional se pot transfera la o unitate de învățământ liceal, inclusiv grup școlar, cu clasele I—XII/XIII sau V—XII/XIII, dacă există o catedră vacantă publicată, numai pe o catedră din învățământul gimnazial, secundar inferior — clasele V—VIII.

(2) În situația prevăzută la alin. (1) decizia de transfer cuprinde în mod obligatoriu mențiunea nivelului de învățământ pentru care s-a făcut transferul. Dacă pentru catedră optează un cadru didactic dintr-o unitate de învățământ liceal sau postliceal, nu se menționează în decizia de transfer nivelul de învățământ.

Art. 10. — (1) Dacă la un grup școlar există o catedră vacantă publicată pentru învățământul profesional, aceasta poate fi ocupată prin transfer de cadre didactice din învățământul profesional, liceal sau postliceal.

(2) În situația în care catedra prevăzută la alin. (1) este ocupată de un cadru didactic care provine din învățământul profesional, decizia de transfer cuprinde în mod obligatoriu mențiunea nivelului de învățământ pentru care s-a făcut transferul. Dacă pentru catedră optează un cadru didactic dintr-o unitate de învățământ liceal sau postliceal, nu se menționează în decizia de transfer nivelul de învățământ.

(3) Personalul didactic titular în casele de copii, care a fost transferat, în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 108/1998, în centre de plasament și de primire a copilului din cadrul serviciilor publice specializate, precum și în

cadru Departamentului pentru protecția copilului, poate participa la sesiunea de pretransferare, în mediul urban—urban, rural—rural și urban—rural.

CAPITOLUL III

Organizarea și desfășurarea acțiunilor de pretransferare și restrângere a activității

Art. 11. — (1) Pretransferarea și transferarea personalului didactic din învățământul preuniversitar de stat se organizează la nivelul inspectoratelor școlare județene/al municipiului București și sunt coordonate de comisia de mobilitate a personalului didactic, numită prin decizie a inspectorului școlar general și formată din:

- a) președinte — inspector școlar general adjunct;
- b) vicepreședinte — inspector cu evidența și mișcarea personalului didactic;
- c) secretar — inspector cu atribuții referitoare la evidența și mișcarea personalului didactic/inspector școlar de specialitate;
- d) membri — inspectori școlari de specialitate, profesori consacrați pentru rezultate profesionale, câte unul pentru fiecare specialitate.

(2) Reprezentanții sindicatelor județene/ale municipiului București, semnatare ale contractului colectiv de muncă — unic la nivel de ramură învățământ, participă ca observatori la lucrările comisiei. În această calitate au acces la documentele comisiei, au dreptul de a semna președintelui comisiei eventualele nerespectări ale prevederilor legale și semnează alături de membrii comisiei documentele finale.

Art. 12. — (1) Lista cuprinzând posturile didactice vacante pentru etapa de pretransferare, precum și pentru soluționarea cazurilor privind restrângerea activității sau desființarea unor unități de învățământ se validează de consiliul de administrație al inspectoratului școlar județean/al municipiului București și se afișează pe Internet și la inspectoratele școlare județene/al municipiului București, cu 30 de zile înaintea declanșării procedurilor de pretransferare și de transferare, conform calendarului aprobat de Ministerul Educației și Cercetării, în baza prevederilor art. 10 alin. (3) din Legea nr. 128/1997, și cuprinde mențiunile prevăzute în anexa nr. 1 care face parte integrantă din prezenta metodologie.

(2) Posturile/catedrele vacante, publicate în lista pentru sesiunea de pretransferări, trebuie să aibă viabilitate/stabilitate de minimum 4 ani.

Art. 13. — Posturile declarate vacante în timpul sesiunii de pretransferare se includ în lista posturilor vacante și se pot ocupa de personalul participant la această sesiune, cu excepția posturilor de la unitățile de învățământ în care se restrânge activitatea la specialitatea respectivă.

Art. 14. — La soluționarea cererilor de pretransfer au prioritate cadrele didactice care îndeplinesc funcții de conducere și doresc să se transfere la unitatea de învățământ la care îndeplinesc funcția de conducere respectivă.

Art. 15. — Pentru posturile/catedrele didactice din învățământul alternativ cadrele didactice care participă la sesiunea de pretransferare și transferare, ca urmare a restrângerii activității, vor anexa la cererea de înscriere documentul care atestă parcurgerea modulului de pedagogie specifică din partea instituțiilor specializate în tipul de alternativă, precum Waldorf, Step by Step, Montessori etc.

Art. 16. — Pentru pretransferare sau transferare persoana interesată depune la inspectoratul școlar județean/al municipiului București o cerere-tip însoțită de documentele menționate în aceasta. În cazul transferării, ca urmare a restrângerii activității, persoana interesată depune și o

adeverință eliberată de conducerea unității de învățământ la care este titulară, prin care să se ateste această situație.

Art. 17. — Persoanele cu studii superioare care s-au titularizat în învățământ pe posturi de educatori/învățători, conform Legii nr. 6/1969 privind Statutul personalului didactic, și nu sunt absolvenți de liceu pedagogic pot participa la sesiunea de pretransferări sau la cea de transferări pentru ocuparea unui post/catedră corespunzător/corespunzătoare specializării dobândite prin studii numai în învățământul gimnazial și profesional.

Art. 18. — Soluționarea cererilor de transferare se face în următoarea ordine:

- a) restrângerea activității în cadrul unității de învățământ;
- b) restrângerea activității la nivelul aceleiași localități;
- c) restrângerea activității la nivelul aceleiași județ;
- d) restrângerea activității la unități de învățământ din alte județe.

Art. 19. — Restrângerea activității în cadrul unității de învățământ se soluționează prin transferarea cadrelor didactice titulare pe o catedră intrată în restrângere de activitate, care solicită să fie transferate pe o altă catedră în aceeași unitate de învățământ, conform specializărilor obținute prin studii, cu avizul consiliului de administrație al unității de învățământ.

Art. 20. — (1) Pentru postul solicitat de personalul didactic care este la egalitate de punctaj, după aplicarea criteriilor social-umanitare, se organizează concurs, cu cel puțin o zi înaintea ședinței de rezolvare a pretransferărilor.

(2) Comisia de concurs se numește prin decizie a inspectorului școlar general și are următoarea componență:

- a) președinte — inspector școlar de specialitate;
- b) membri — 2 profesori metodiști, de aceeași specialitate, cu gradul didactic I.

Art. 21. — (1) Comisia de mobilitate a personalului didactic analizează cererile solicitanților și hotărăște modalitatea de soluționare, în prezența acestora, în ședință organizată la data prevăzută în calendarul mișcării personalului didactic.

(2) Cadrul didactic care nu participă la ședința de soluționare a pretransferărilor și transferărilor are dreptul să desemneze, prin procură specială, un împuternicit care să îi reprezinte interesele.

Art. 22. — (1) Ierarhizarea cadrelor didactice care participă la sesiunea de pretransferare sau transferare se face pe baza punctajului rezultat din evaluarea activității, conform art. 13 alin. (5) din Legea nr. 128/1997, pe baza criteriilor menționate în anexa nr. 2 care face parte integrantă din prezenta metodologie.

(2) Repartizarea posturilor didactice se face în ordinea descrescătoare a punctajului obținut prin evaluarea activității. Opțiunea se exprimă în scris, în cererea-tip, și se consemnează, cu certificare prin semnătura solicitantului/împuternicitului, în procesul-verbal al comisiei pentru mobilitatea personalului didactic.

Art. 23. — Pe baza hotărârii comisiei pentru mobilitatea personalului didactic inspectorul școlar general emite decizie de pretransferare/transferare, cu precizarea postului/catedrei didactice și a nivelului de învățământ, cu excepțiile prevăzute de prezenta metodologie.

Art. 24. — (1) Contestațiile se depun la inspectoratul școlar în termen de două zile de la comunicarea deciziei și se soluționează de către consiliul de administrație al inspectoratului școlar în termen de 5 zile de la înregistrarea acesteia.

(2) Contestația cadrului didactic care nu a participat personal la ședința de soluționare a pretransferărilor și transferărilor și care este nemulțumit de postul/catedra

repartizată din oficiu se soluționează în prezența acestuia. Consiliul de administrație solicită comisiei de mobilitate a personalului didactic lista posturilor/catedrelor rămase vacante după încheierea sesiunii de ocupare a posturilor didactice prin pretransferare sau transferare, pe care o prezintă contestatorului pentru a face o nouă opțiune.

Art. 25. — Personalul didactic al cărui post a intrat în restrângere de activitate și care a fost transferat pe un post cu viabilitate mai mică de 4 ani intră cu întâietate la următoarea restrângere de activitate, fără a fi aplicate criteriile de evaluare în raport cu cadrele didactice care ocupă posturi de aceeași specialitate.

Art. 26. — Restrângerile de activitate nesoluționate după epuizarea tuturor posturilor vacante la nivelul localității și al

județului se soluționează prin detașare în interesul învățământului pe durata prevăzută de lege pe posturi didactice rezervate.

Art. 27. — Pretransferarea și transferarea prin restrângere de activitate a cadrelor didactice din palatele și cluburile copiilor se organizează și se desfășoară conform prezentei metodologii.

Art. 28. — Afișarea rezultatelor la pretransferări se face după controlul efectuat de către Ministerul Educației și Cercetării. În cazul în care se vor constata nereguli, persoanele vinovate vor răspunde administrativ, disciplinar, civil sau penal, după caz.

*ANEXA Nr. 1
la metodologie*

Lista care se afișează va conține următoarele informații:

Specialitatea (numărul de posturi/catedre în restrângere de activitate la nivelul județului)

Nr. crt.	Unitatea școlară	Tipul de curriculum		Viabilitatea postului	Nivelul de învățământ: — preșcolar — primar — gimnazial — profesional — liceal/postliceal	Localitatea	Mediul	Observații
		Compoziția curriculară						
		Trunchi comun	C.D.S. (opționale)					

*ANEXA Nr. 2
la metodologie*

CRITERII ȘI PUNCTAJE pentru evaluarea personalului didactic

1. Inspecția școlară la clasă

Evaluarea este realizată de inspectorii școlari de specialitate. Aprecierea inspecției școlare se exprimă prin note de la 10 la 1. Se ia în considerare ultima inspecție efectuată în ultimii 4 ani. Inspecția școlară pentru restrângere de activitate se face, în caz de egalitate, în urma aplicării punctajului de la criteriile prevăzute la pct. 2—5, pentru departajare la nivelul unității. Pentru soluționarea cererilor de restrângere a activității punctajul acordat prin cuantificarea notei acordate la inspecția școlară nu se include în punctajul pe baza căruia se ierarhizează cererile cadrelor didactice de către comisia județeană.

Pentru pretransferări punctajul inspecției școlare menționat mai sus se aplică numai în cazul în care două sau mai multe persoane solicită același post.

2. **Nivelul studiilor** (pentru cei care se încadrează în situațiile prevăzute la lit. A, B, C, D, E și H se cumulează și punctajul prevăzut la lit. F și G, cu condiția să prezinte documente de studii justificative)

A. Absolvenți ai școlii normale sau ai școlii postliceale pedagogice	— 5 puncte
B. Absolvenți ai unui colegiu pedagogic universitar (institutori)*	— 8 puncte
C. Maiștri instructori absolvenți de:	
1. școală postliceală	— 5 puncte
2. liceu + școală de maiștri	— 5 puncte
3. liceu industrial	— 3 puncte
4. liceu teoretic și școală profesională	— 3 puncte
D. Absolvenți ai învățământului superior de scurtă durată sau ai institutului pedagogic cu diplomă de absolvire	— 8 puncte

*) Educatoarele și învățătoarele care au dobândit funcția de institutor prin absolvirea învățământului superior de scurtă/lungă durată.

- E. Absolvenți în specialitate ai învățământului superior de lungă durată cu diplomă de licență — 10 puncte
- F. Absolvenți ai învățământului superior de lungă durată cu diplomă de licență și ai unor studii postuniversitare de specializare — 8 puncte
- G. Absolvenți ai învățământului superior de lungă durată cu diplomă de licență și cu:
- studii aprofundate de specialitate — 11 puncte
 - cursuri de perfecționare postuniversitară — 6 puncte
 - doctorat obținut în domeniul altei specializări decât cel al specializării/specializărilor înscrise pe diploma de licență
 - grad didactic I obținut pe bază de examene și doctorat obținut în domeniul altei specializări decât cel al specializării/specializărilor înscrise pe diploma de licență
 - grad didactic I obținut pe bază de examene și doctorat obținut în domeniul specializării/specializărilor înscrise pe diploma de licență — 12 puncte
- H. Absolvenți ai învățământului postliceal (școală postliceală sau școală de maiștri) cu a doua specializare — 5 puncte

3. Gradul didactic

Vechimea în învățământ	Definitivat	Gradul didactic II	Vechimea în învățământ la data acordării gradului didactic I	Gradul didactic I	Doctorat
2— 5 ani	10 puncte	12 puncte	2— 5 ani	—	20 de puncte
6— 9 ani	6 puncte	11 puncte	6— 9 ani	15 puncte	20 de puncte
10—14 ani	5 puncte	10 puncte	10—14 ani	14 puncte	20 de puncte
15—20 de ani	4 puncte	9 puncte	15—20 de ani	13 puncte	20 de puncte
21—25 de ani	3 puncte	8 puncte	21—25 de ani	12 puncte	20 de puncte
peste 25 de ani	2 puncte	7 puncte	peste 25 de ani	11 puncte	20 de puncte

NOTĂ:

1. Se punctează ultimul grad didactic dobândit.
2. La punctajul corespunzător vechimii menționat mai sus se adaugă câte 2 puncte pentru fiecare dintre gradele didactice: definitivat, gradul didactic II, respectiv gradul didactic I, dacă au fost acordate cu media 10.

3. Personalului didactic căruia i s-a acordat gradul didactic I pe baza calificativului „admis“ i se echivalează acest calificativ cu nota 10.

4. Rezultatele obținute în activitatea didactică

Calificativul obținut în anul școlar 2000/2001 și 2001/2002 (parțial):

- Foarte bine — 10 puncte
- Bine — 7 puncte
- Satisfăcător — 2 puncte
- Nesatisfăcător — 0 puncte

NOTĂ:

În cazul întreruperii activității la catedră în perioada ultimilor 2 ani se iau în considerare calificativele pentru ultimii 2 ani școlari în care cadrul didactic și-a desfășurat activitatea.

5. Activitatea metodică și științifică dovedită prin documente justificative*):

a) la nivelul:

- școlii (de exemplu: activitate în comisia metodică, responsabil cu activitatea de perfecționare, altele) — maximum 4 puncte
- județului/municipiului București (de exemplu: metodist al inspectoratului școlar județean/inspectoratului școlar al municipiului București/Casei Corpului Didactic, formator local, membru al comisiei consultative pe discipline, membru al consiliului consultativ, altele) — maximum 7 puncte
- național (de exemplu: formator național, membru al comisiei naționale de specialitate sau al altor consilii/comisii naționale menționate în Legea nr. 84/1995, republicată) — maximum 8 puncte

*) Se punctează activitatea din ultimii 5 ani.

- b) participare în colective de elaborare de:
- programe aprobate de Ministerul Educației și Cercetării (participarea în colective de elaborare) — maximum 4 puncte pentru toate programele
 - manuale școlare aprobate de Ministerul Educației și Cercetării — 7 puncte/manual
 - ghiduri metodologice sau alte auxiliare curriculare — maximum 3 puncte pentru toate ghidurile
 - articole de specialitate, lucrări științifice, studii de specialitate, publicate în reviste de specialitate: — 1 punct/toate
 - cărți în domeniul educațional, publicate — 0,5 puncte/lucrare
 - mijloace de învățământ omologate de Ministerul Educației și Cercetării — 1 punct/fiecare studiu
 - maximum 5 puncte/carte publicată
 - maximum 5 puncte
- c) activități desfășurate în cadrul programelor de reformă coordonate de Ministerul Educației și Cercetării (PHARE—VET, PHARE, Banca Mondială), altele decât cele punctate anterior — maximum 3 puncte

Detalierea punctajelor prevăzute la prezentul punct se va face în ședința consiliului de administrație al inspectoratului școlar județean, respectiv al municipiului București, și se afișează o dată cu afișarea listei posturilor vacante pentru etapa de pretransferare și pentru soluționarea restrângerilor de activitate.

După totalizarea punctajului, în caz de egalitate, se vor lua în considerare pentru departajare criteriile social-umanitare, în următoarea ordine:

- a) soț (soție) cu domiciliul în localitate;
- b) părinți cu domiciliul în localitate;
- c) starea de sănătate care nu permite părăsirea localității (certificat medical de la comisia de expertiză a capacității de muncă);
- d) soț (soție) cu activitatea în învățământ;
- e) alte cauze obiective dovedite cu acte (de exemplu: unic întreținător de familie și cu domiciliul în localitatea respectivă).

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1—12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
